

1) Εισαγωγικά

Η πολιτική οικονομία αναπτύχθηκε παράλληλα με την ανάπτυξη και μεγέθυνση της καπιταλιστικής οικονομίας.

Κυρίαρχη τάξη στο καπιταλιστικό σύστημα: αβική.

Σύστημα: Μερκαντιλισμός (εμπορική αβική τάξη, εμπορ. κεφάλαια)

→ Φυσιοκράτες (ενδάρρυνση παραγωγικού αγροτικού κεφαλαίου) →

→ Αγγλική κλασική σχολή (βιομηχανική αβική τάξη)

Smith - Ricardo → Αποβιόντες κλασικής σχολής.

2) Ο Μερκαντιλισμός

Ηρθε με τη διάλυση της φεουδαρχικής οικονομίας, και των συντεχνιών. Εξυπηρετεί το συμφέροντα της εμπορικής αβικής τάξης και του εμπορικού κεφαλαίου. Έξωχος: η ενδάρρυνση της ταχύτητας μεγέθυνσης του εσωτερικού εμπορίου (μεταφορές + εφευρέσεις βιομηχανίες). Ρόη πολιτικών μετρήσεων μεταβίβαση από φυσική σε χρηματική οικονομία. Επικεντρώνεται σε: α) Ζήτηση εσωτερικού εμπορίου. β) Ζήτηση ρυθμίσει χρηματικής κυκλοφορίας.

Περίοδοι του Μερκαντιλισμού

α) Πρώτη Μερκαντιλιστική Περίοδος

Οι εκπρόσωποι της επικεντρώνονται κυρίως στη χρηματική κυκλοφορία, λόγω της αριστίας που επικρατούσε.

2

"Επιανάβαση των υφών", ευσεβικός μεταλλικών νομισμάτων από τους άρχοντες.

- * Ο ευσεβικός των μεταλλικών νομισμάτων
 - * Η επιδείνωση των συναλλακτικών ισοτιμιών
 - * Η κρίση τερματισμών βραδείας αψίας
- } ΟΙΚΟΝ. ΤΑ
ΕΥΜΕΦΕΡΑΝΤΑ ΤΗΣ
ΕΜΠ. ΑΣΤ. ΤΑΣΗΣ.

Υποστηρίζουν πως το πρόβλημα της χρηματικής κυκλοφορίας λύνεται με αναγκαστική κυβερνητική ρύθμιση. ⇒ Απόλυτη απαγόρευση εφαιγής μεταλλικού χρήματος.

β) ΥΓΕΡΟΙ ΜΕΡΚΑΝΤΙΣΤΕΣ (17^{ος} αιώνας)

Οι διακοπήσεις της χρηματικής κυκλοφορίας (εφαιγή μετ. νομισμάτων - επιδεινούμενες συναλ. ισοτίμιες) οφείλονταν στο δύσθετες εμπορικό ισοζύγιο.

- Οποια: 1) Ενδάρπυση εφαιγής εμπορίου, κυρίως ανάπτυξη εφαιγής βιομηχανιών (εφαιγή αγαθών, όχι πρώτων υλών)
- 2) Ενδάρπυση ~~εφαιγής~~ διαμετακομιστικού εμπορίου. (Αγορά εμπορευμάτων από τις μακρινές αποικίες - π.χ. India - με όμοιο των πωλητών της ακριβά στην Ευρώπη)
- ΕΚΠΡΟΣΩΠΟΣ: Thomas Mun.

γ) Αντιδραση στο μερκαντιστικό (τέλη 17^{ου} αι.)

Ελεύθερο εμπόριο. North: το κράτος πρέπει να απεχει από την διεύθυνση καταναγκαστικών ρυθίσεων όσον αφορά ροή νομισμάτων και κυκλοφορία εμπορευμάτων. Πλήρης ελευθερία εφαιγής εμπορίου, Αντιμερκαντιστική & εμπορευματική

κυκλοφορία.

Εμφάνιση "φιλοσοφικών" ρεύματων (Petty, Locke, Hume)
Το πρόβλημα της αψίας.

Η διακόρφωση των τιμών μέσω της αγοράς.

John Locke: προσφορά και ζήτηση.

Barbon: η αψία προκύπτει από τη χρησιμοποίηση (ανάγκες και επιθυμίες των ανθρώπων).

Ο James Steuart και η θεωρία κόστους παραγωγής

Πραγματική αψία = κόστος παραγωγής

Τιμή = πραγματική αψία + κέρδος επί της (τιμής) μεμβίρας

Η ιδέα του κέρδους αντανακλά τις συνθήκες του εμπορικού καπιταλισμού. Κολοβωτικά κέρδη από εφικτό (αποικιακό) ετήσιο.

Petty - Ο σιδηρής νόμος των τιμών

Φυσική τιμή ή αψία \Leftrightarrow ποσοστό εργασίας για την παραγωγή

π.χ. Αψία γυφτιά = 1) Μισθοί, ελάχιστο αναγκαίο φθιο διαβίωσης του εργατή (ε.ν.μ. ελάχιστοι μισθοί)

2) Έγχειρα πρόσθετος = υπεραψία

(Ο Petty δε δίνει το πρόβλημα της υπεραψίας)

Η αψιακή θεωρία του Petty είναι η ποσοτικοποίηση κτήρου-ψια των κερλευαυλισμών.

④

Το πρόβλημα του Χρήματος

α) David Hume: Νοοτική θεωρία του χρήματος.

Η αξία του χρήματος εξαρτάται από την ποσότητα που κυκλοφορεί. Μεταβολή ποσότητας \Rightarrow μεταβολή αξίας (αντιστρόφως).

β) James Stewart: η ποσότητα κυκλοφορούντος χρήματος εξαρτάται από τις ανάγκες της επηρεαστικής κυκλοφορίας.

Οι ιδέες του υιοθετήθηκαν από τον Thomas Tooke και αναπτύχθηκαν αργότερα από τον Marx.

3) ΟΙ ΦΥΣΙΟΚΡΑΤΕΣ

Γαλλία, 1760.

Εκπρόσωποι: François Quesnay (Κεναι)

Η Φυσιοκρατική θεωρία αντανάκλασε τις οικονομικές και κοινωνικές συνθήκες της Γαλλίας του 18^{ου} αιώνα.

Ανώδεια ναυτική-εμπορική-αποικιακή πρωτοκαθεδρία.

Η Μερκαντιλιστική πολιτική υπό τον Colbert (ενθάρρυνση βιομηχανίας, μεταφορών, εμπορίου με κρατικές δαπάνες) είχε αποτύχει και είχε καταβροχθίσει τεράστιους οικονομικούς πόρους.

Μερκαντιλιστική πολιτική + φεουδαρχικά υπόλοιπα \Rightarrow Ερήφωτο γαλλικό υπαίθρο.

Καθυστέρησεν. αγρ. τεχνολογία (φτωχές σοδειές) } ΑΝΑΧΑΙΤΙΣΗ
Απαγορεύση εξαγωγής σταφύλων (μερκ.) } ΜΕΓΕΘΥΝΣΗ
Φορολογικό σύστημα (απαλλοτρίωση αριστοκρατών) } ΑΓΡ. ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ

* Προτεινουν: μειωσει για θε αγροτες-καπιταλιστες κερδους κλιμακος με αφλουα κεφ ολαρα, καταργωσ απαγορευσης εταμης βιτηρων, μεταωριας φορωσων προοδοσων γιαο-κωτησων.

Οικον. Προγραμμα Φυβιοκρατων -> Ευτφερωσα αγρ. 962. 20 fms, εναντια βωσ φεουδαρχ. αριζωκρατιας.

Ποσ μικρας δυνατης της αγρ. αυτ. 20 fms, βρεφονται οω βρεητα: αφλουσων αυιδρεβας κατα φεουδαρχιασ οφινουσ -||- -||- φερκ. Ρολικιας.

Υπερβωρια αγροικιασ οικουοτιασ. Η μοναδικη πηγι πλουσων για μια χωρα είναι η αγροικη οικουοτια.

Το χριστα είναι απλως ένα προεφορο βοιδητα για την κομμοφορια της αγροικωσ προιουσων.

Ο πλουσος διηιωσφτιζαι ΜΟΝΟ κατα τη διαδικασια παραμης, και οχι κομμοφοριασ. Η φερκαυδιση και κουοστητα, Ρολικια παραβισητα ως κανονεσ ωσ φυβικωσ δικαιοσ.

Το θεωρητικο σιγντα της φυβιοκρατων

1) Η θεωρια των καθαρωσ προιουσων

Μονο η αγροικη οικουοτια διηιωσφτι "καθ. προιου" η "ειβοδητα" (δωλ. ΥΠΕΡΑΞΙΑ). Η γενηατοδωρη φυση προεφερει βωσ ανθρωπο για μεγαλυτερη ποσοτητα υλικησ ουβιασ απο αυτη που χρεταζετα για την κωδωγη των αναγκων.

Το πλεονακτο αυτω (= "καθαρωσ προιου") το ιδιοποιοουντασ οι γιαοκωτησωνεσ ως προεοδοσ, και είναι η ΒΑΣΗ της πλουσων της χωρασ.

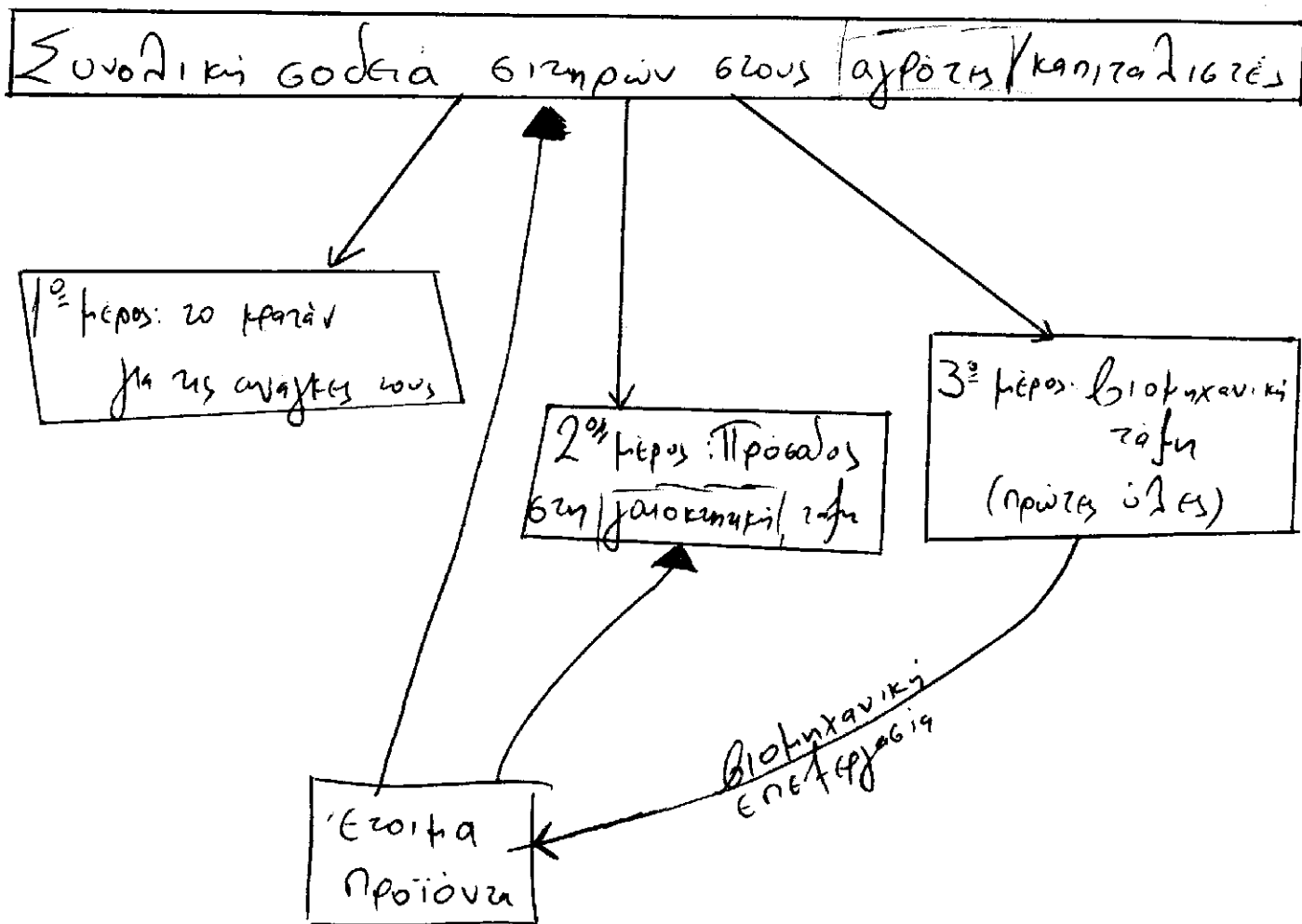
6

Η βιομηχανική εργασία είναι για τους φ. "βρώσιμα εργασία" αφού δεν αποφέρει κανένα "καλ. προϊόν" πέρα και πέρα από τα κόστη παραγωγής.

2) Η θεωρία της αναπαραγωγής -

Ο Οικονομικός Πίνακας του Quesnay (1758)

Ο Quesnay με το Tableau Economique (1758) δείχνει πως κινείται η συνολική εργασία παραγωγής της χώρας

Παράλληλα διαγράφεται η κίνηση του χρίταρος, ως αντίθετο για τη διαμεσοθέτηση της κυκλοφορίας του εμπορεύματος.

Εξο ζέλος οι κοινωνικές σχέσεις είχαν καθίσει ως κοινωνολογικές τους ανάγκες και μπορούσε να αρχίσει ένας νέος κύκλος αναπαραγωγής.

Ο Tableau Economique είναι η οφθαλμοκοπέτη θεωρητική κληρονομιά του Quesnay. Σε ένα μόνο σχήμα περιλαμβάνει την παραγωγή, κυκλοφορία, διανομή ή κατανομή του κοινωνικού προϊόντος. Ο πρώτος που καταβίβει μια προσέγγιση για να αποκαλύψει τους μηχανισμούς ως σύνολο. Θεωρείται ο πατέρας της πολιτικής οικονομίας.

Η νέα διαίωση του προβλήματος της υπεραξίας, ότι δηλαδή η πηγή σχετιζόταν με μεταφέρεται από τη διαδικασία κυκλοφορίας στη διαδικασία παραγωγής.

Λόγω του οργιστικού τους νεοαριστοκρατικού όφους βρέθηκαν ανίκανοι να το επιλύσουν, θέτοντας τη φυσική παραγωγικότητα του εδάφους στη βάση της οικονομ. παραγωγικότητας της εργασίας και την παραγωγή υλικής ουσίας στη βάση της παραγωγής αξίας.

4a) Η Κλαστική Σχολή - Adam Smith

Βιομηχανική αβτική σχέση πόλεων / Βιομηχανικός Καπιταλισμός

Το πρώτο ήμισυ του 18ου αιώνα => Μαζική Πείραξη στην ασπ. οικονομία

Χειροτεχνία → οικιακή βιομηχανία
↳ φανουφακωπά.

8

Adam Smith: Ο οικονομολόγος της βιομηχανικής περιόδου.
Ο Smith τόνισε:

- α) να συλλάβει το σύνολο της κοινωνίας ως ένα ζεμάριο εργαστήριο με καταμερισμό εργασίας.
- β) Να αναλύσει τη βιολογία της βιομηχανικής εργασίας ΜΑΖΙ με αυτή του εμπορίου ΚΑΙ της αγροτικής οικονομίας.
- γ) Να συλλάβει την ανταλλαγή μεταξύ των διαφόρων κλάδων παραγωγής ως ανταλλαγή ισοδύναμων προϊόντων, βασισμένων σε ίσες δαπάνες εργασίας.
- δ) Να κατατάξει σωστά τις διάφορες μορφές εμπολισμού (μισθός, κέρδη, πώσοδο)

Ο Smith θεωρεί τον καταμερισμό εργασίας σαν το καλύτερο μέσο για την αύξηση της παραγωγικότητας της εργασίας. Είναι φυσιολογικό για τη βιομηχανική περίοδο, όπου υπάρχει έλλειψη τεχνικής γνώσης και οι μηχανές δεν είναι διαδεδομένες.

Εφόσον ο Smith ασχολείται με το υλικό τεχνικό πρόβλημα του καταμερισμού, και όχι με την κοινωνική του μορφή, υπερδίνει τον κοινωνικό καταμερισμό μεταξύ διαφόρων επιχειρήσεων με τον τεχνικό καταμερισμό σε εσωτερικό μιας επιχείρησης.

Παρά το γεγονός, η θεωρία του καταμερισμού έχει σημασία: Η κοινωνία ως εργαζόμενη και συνάλλακτη κοινωνία ανθρώπων. Η σημασία αυτή της βιομηχανίας. Η κεντρική ιδέα της εργασιακής θεωρίας της αμείβης.

Εργαζόμενη κοινωνία εφορτωμένων ατόμων το ένα από το άλλο.

μέσω της παραγωγικής δραστηριότητας.

≠ Μερκαντιλιστές: η ανταλλαγή προϊόντος με χρήμα \Rightarrow ανταλλαγή προϊόντων διαφόρων παραγωγών.

≠ Μονοκέρεια φυσιολογική: ανταλλαγή προϊόντων εργασίας \Rightarrow ανταλλαγή εργασιακών δραστηριοτήτων διαφ. παραγωγών.

Αφού όλοι αλληλεπηρεάζονται, ακυρώνονται οι προνοητικές δεσμεύσεις του εφωρικού εμπορίου (μερκαντιλιστές) και της αγροτικής οικονομίας (φυσιολογική).

Η Αγροτική Οικονομία και η Βιοτεχνία είναι κλάδοι παραγωγής με ίσο καθεστώς: ανταλλαγή ισοδύναμων.

Smith: "κάθε εργασία που αποφέρει αξία ή υπεραξία είναι παραγωγική, ανεξάρτητα αν αβείζει στη βιοτεχνία ή στη αγρ. οικονομία."

Η Έννοια του Κεφαλαίου.

* Μερκαντιλιστές: Χρηματικό τίτλο που δανειζόταν εύκολα

* Φυσιολογική: Τα προϊόντα που χρησιμοποιούνται ως μέσο παραγωγής.

* Smith: επεκτείνει στίβο στη βιοτεχνία και στο εμπόριο.

Ουσιαστική κεφάλαιο την ιδιοκτησία που αποφέρει κέρδος.

Από την εθνικοοικονομική έννοια (παραγμένα μέσα παραγωγής) \Rightarrow ιδιωτικοοικονομική έννοια ως μέσο σταγής κέρδους.

Η Εργασιακή Δεωρία της αξίας

Κοιταξοφιλής Εργασίας \Rightarrow κάθε άτομο παράγει προϊόντα για άλλους ανθρώπους, αποκτώντας με ανταλλαγή τα προϊόντα που είναι απαραίτητα για τη δική του επιβίωση \Rightarrow οποιεσδήποτε αποκτά τον έλεγχο ή "διοικεί" την εργασία κάποιου άλλου.

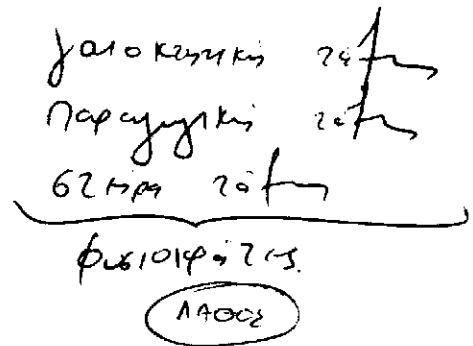
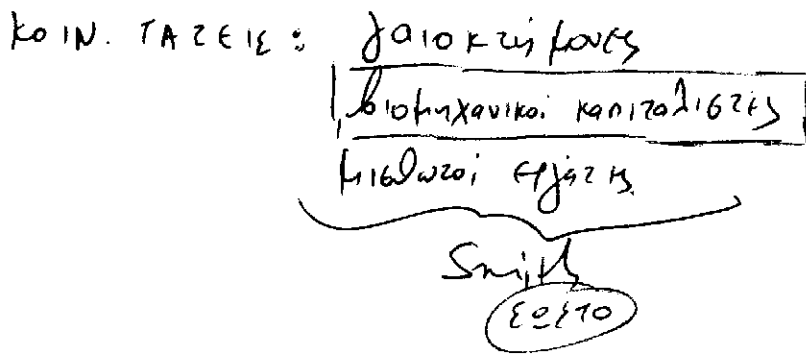
Πώς ο παραγωγός καθορίζει την αξία του προϊόντος που

Παράτη ο ίδιος; \rightarrow Μέσω της ποσοτικής εργασίας^(αίμα) που μπορεί να αποκτηθεί ως αποτέλεσμα για το δικό του προϊόν.

Σε μια απλή εμπορευματική οικονομία η ποσ. εργασίας συνίσταται με την εργασία που δαπανά ο παραγωγός για την παραγωγή του προϊόντος του.

Στην καπιταλιστική οικονομία ο Smith υιοθετεί τη χυδαία θεωρία των κοστών παραγωγής (Α.π. = Α.εργ + κέρδος + πρόσδοσ), αδυνατώντας να εξηγήσει τους νόμους της αυξανόμενης κεφαλαιού με συνταξιακή εργασία. Εμπνεραίνει Lawless να διαπιστώσει ότι στην καπιταλιστική οικονομία Α.π. προϊόντος $>$ Α.εργασίας.

Πρόσδοσ σε σχέση με φυσιοκρατία.

Επίσης απαιτήθηκε ΕΞΕΤΑ τις πρώτες μορφές εισοδημάτων: ΜΙΣΘΟΙ, ΚΕΡΔΟΣ. ΠΡΟΣΘΟΣ (σε κάθε μία από τις κοιν. τάξεις)

Θεωρία Διαφοράς

Ο Smith δεν μπόρεσε να προχωρήσει σε ^{αυτοβελτιστική} θεωρία διαφοράς λόγω της ηθικής με τη νέα κοστή παραγωγή. Θεωρεί την αθία ως συντηρητική και το εισόδημα ως προαίτιο, προϋπάρχον ή ανεξάρτητο της αθίας. Κατέφυγε στη θεωρία της προσφοράς - ζήτησης. "Το επίπεδο κερδών σταθμάται από το ρυθμό συσσώρευσης. Με μείωση κεφαλαίου \rightarrow μείωση ποσοστού κέρδους. Μείωση συνολικού κεφαλαίου \rightarrow μείωση κέρδους.

Αλλά αυτές ^(φίμω) κεφαλαιού → αυτές ^(φίμω) ζώνες επ. δυνάμης →
 αυτές ^(φίμω) τιμών. Όταν το κεφάλαιο είναι σταθερό, οι τιμές στα-
 θετοποιούνται σε ένα χαμηλό επίπεδο. Έτσι η κίνηση των
 επιδοτήσεων όλων των ειδών φέρνει από των κεφαλαίων
 της οικονομίας της χώρας.

4β) Η κλασική σχολή - David Ricardo

Βιοτεχνική επανάσταση. Ερευνάει την εισαγωγή νέων τεχνολογιών, επνοϊκός χειροτεχνίας, οικιστική βιοτεχνία, μεταφορές.

David Ricardo: Ο οικονομολόγος της εποχής της βιο. επανάστασης.

Εισαγωγή τεχνολογιών → αυτές των παραγωγικών → δραστηριότητες
 έχουν φέρει νέων βιοτεχνικών προϊόντων.

Αντίστοιχα τα φέρει νέων αξιών \neq γαιοκτητόνων.

Ο Ricardo ανελευθερώσει των εργασιών όπως της αξίας από τις συνθήκες που οποίες είχε πέσει με τον Smith και οι προβλήματα να χρησιμοποιήσει τους 2 θεωρίες για να εξηγήσει τα φαινόμενα της διαφοράς.

Το Δόγμα του Smith.

Δεν μπορεί να κάνει μια σωστή διάκριση ανάμεσα στην ποσότητα εργασίας που δαπανάται για την παραγωγή ενός προϊόντος και στην ποσότητα εργασίας που οποία αυτό το προϊόν μπορεί να αγοράσει κατά την ανταλλαγή. Δέχονται ότι η αξία ενός προϊόντος μπορεί να μεταβληθεί ως αποτέλεσμα μεταβολών σε: παραγωγικότητα (εργασίας), αλλά και μεταβολών στην "αξία εργασίας" (ποσό τιμών ή κόστους παραγωγής).

Ο Ricardo ανέδειξε πως δεν έχει νόημα η αναζήτηση ενός αμετάβλητου μέτρου της αξίας ενός δεδομένου εμπορεύσιμου.

Μεταβολή ποσότητας εργασίας $\xrightarrow[\text{ΠΙΣΗ.}]{\text{ΜΑΥΑΔΙΕΥ.}}$ Μεταβολή αξίας

Αρα το μέτρος της αξίας εξαρτάται άμεσα από την τεχ. παραγωγικότητα και ο Ricardo αγνόησε την ποιοτική ή κοινωνική φύση της αξίας.

Ουτε ο R. μπορούσε να ερμηνεύσει τους νόμους με τους οποίους το κεφάλαιο αυξάνοιτο με την εργατική δύναμη (αναπτύσσωνταν ο αριθμός και η σχέση παραγωγής εργαζόμενων \leftrightarrow καπιταλισμός.)

*Σχετική Αξία Εμπορεύσιμων

Κάθε μεταβολή του εργατικού τιμού (π.χ. αύξηση) που αθροισθεί ομοιόμορφα ^{επίδραση} ~~σε~~ όλα τα είδη παραγωγής δε θα επηρεάσει τη σχετική τους αξία. Το αποτέλεσμα μιας αύξησης τιμών ΔΕΝ είναι η αύξηση της αξίας (Smith) αλλά η πίεση του επιπέδου των κερδών (Ricardo).

*** Αμοιβαία μεταβολή τιμών - κέρδους \rightarrow το κέρδος είναι μέρος της αξίας του προϊόντος που έχουν διαπραγμαθεί οι εργαζόμενοι με την εργασία τους και ιδιοποιείται ο καπιταλιστής με τον εαυτό του.

Ο Ricardo δεν κατόρθωσε να ερμηνεύσει τη φαινομενική αυτίφαση της εργαθ. δύναμης της αξίας και των παρατηρηθέντων φαινομένων της καπιταλιστικής οικονομίας.

Κατέφυγε στην περιφέρση εξαιρέτων. (Στο παράδειγμα των Α, Β, αν τα κεφάλαια έχουν συνίδη οργανικές συνδέσεις ή περιοδούς περιβροφής, για αύξηση των τιμών - ή πίεση του ποσοστού κέρδους - δε γίνεται περιβρόσχος αύξηση στο εμπορεύσιμ που παράγεται από το κεφάλαιο \neq τη χαμηλότερη οργανική σύνδεση.) Αρα για να διατηρη-

Οτι το ίδιο επίπεδο κερδών θα πρέπει να αυξηθεί -
όχι η αξία του ενός επηρεάζονται. Οι βχ. αυτές μερικές
δουρά όχι μόνο με τις διακυβάνσεις ^{6x} νόμοις εργα-
σίας, αλλά και με συνδυασμό μεθόδων του νόμοις κερδών ή
των μισθών. (Κέρδος επί του κεφαλαίου, αυστηρότητα μεθόδων)

Οι εφαιρέσεις οδηγούν στην πλήρη εγκατάλη-
ψη θεωρίας της εργατικής από τους χυδαίους οικονομολό-
γους.

Η Θεωρία της Διανομής

2 όψεις: → να προκύπτει από την αληθινή θεωρία
→ να περιγράφει τα φαινόμενα διανομής (Aylmer 19th αρχές)

Η πρόοδος αυξάνεται γιατί οι διάφορες εκτάσεις έχουν δια-
φορετικές παραγωγικές εργασιές. Η αξία ενός προϊόντος
βιτηρίου καθορίζεται από την νόμοις εργασίας που είναι
αναγκαία για την παραγωγή του ΔΥΣΚΟΤΕΡΕΣ υπό
καλλιεργητές γαιές. Η διαφορά μεταξύ της κοινωνικής και
ατομικής αξίας των βιτηρίων σε εκτάσεις υψηλότερης πο-
νησιότητας ή σε εκτάσεις κακής γης είναι η πρόοδος.

* Χαμηλότερη ποιότητα γαιών → αυτών αξίας προϊόντος βιτηρίων
→ αυτών ^{εργαίας} πρόοδος (πραγματικός ανταγωνισμός)

Προβλέπει ο Ricardo να συνταχθεί από την θεωρία
του για την πρόοδο τα φαινόμενα της εποχής, και
αυτά γίνονται σε μοχλό νόμο της καπιταλιστικής οικονομίας
το παροδικό φαινόμενο (ταχυρά με εβδωχάνια, υπερανοκτετατός των
Μαυχούρα, υψηλοί δείκτες στα βιτηρία)

* Η (Χυδαία) θεωρία της "παραγωγικότητας του ^{ω κεφαλαίου} Say :
 Το κέρδος διηφιουργεί τον λόγ της παραγωγικότητας του
 του ίδιου παραγωγής που αυξάνει τον κερδοζήτηση.

* Η θεωρία της εμπειρίας του Senior:
 Το κέρδος είναι η ανταμοιβή για την εμπειρία του
 κερδοζήτη που συσσωρεύει κεφάλαιο, σπένδοντας από την
 πραγματοποίηση των προσωπικών του αγαθών.

Η κίνηση εναντίον της αβυσσικής πολιτικής οικονομίας.
 από: α) χαλαροτρόπους (ημερομηνιοποιημένους στο νέο βιβλίο)

Malthus: "Μόνο για ισχυρή γαιοκτητική τάξη είναι να
 είναι αγροί για το βιοποριστικό προϊόν."

β) υπεραγορεύς της μικροαβυσσικής τάξης, αγροί, χηροζήτων

Sismondi: "Ο κερδοζήτης, καταγράφοντας την εργασία και
 τους χηροζήτες, συρρικνώνει την αγοραστική δύναμη
 του πληθυσμού, και διηφιουργεί συνολικά για συνέχως κρίση."

γ) τους πρώτους υπεραγορεύς της εργατικής τάξης,
 ουρονομικά βιοποριστικά.